

Dosarul nr. 2ra-371/21

Prima instanță: Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni (jud. C. Albu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

7 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Alioșa împotriva lui Dumitru Guțanu și Elisavetei Guțanu cu privire la declararea nulității contractului de donație

împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel și menținută hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 1 septembrie 2015, Andrei Alioșa a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Guțanu și Elisavetei Guțanu, intervenient accesoriu notarul public Oleg Chetreanu cu privire la declararea nulității contractului de donație.

În motivarea acțiunii a invocat că prin contractul de donație din 10 noiembrie 2006, mama sa Ecaterina Alioșa a donat surorii Elisaveta Guțanu, imobilul din or. XXXXX str. XXXXX, constituit din construcție locativă 01, cu suprafața la sol de 35,7 m², anexă locativă lit. A1 cu suprafața de 21,8 m² și suprafața totală de 26,1 m², inclusiv spațiul locativ de 16,2 m², anexa locativă lit. A2 cu suprafața la sol de 13,09 m², beci și lotul de pământ de pe lângă casă, suprafața căruia constituie 0,0358 ha.

Lui, prin contractul de donație, i-a revenit construcția locativă 01 cu suprafața la sol de 56,7 m² constituită din casa de locuit lit. A cu suprafața totală de 39,9 m², inclusiv spațiul locativ de 28,2 m², gard, poartă, lot de pământ de pe lângă casă suprafața căruia constituie 0,0287 ha.

A comunicat că în ultimul timp, relațiile dintre el și pârâții au devenit ostile, Dumitru Guțanu acaparându-i lotul de lângă casă, i-a tăiat conducta de apă, gaz, a început o construcție care îi afectează imobilul ce-i aparține.

La începutul lunii iunie 2015, a descoperit întâmplător contractul de donație încheiat între mama sa Ecaterina Alioșa și sora Elisaveta Guțanu, considerându-l nul, deoarece semnătura din contract nu aparține mamei sale.

Totodată, a precizat că semnătura mamei sale nu este ilizibilă și constă din câteva linii verticale, ce nu alcătuiesc vreo literă, ceea ce poate fi confirmat prin dispozițiile de plată a pensiei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 853 Cod civil, art. 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii și declararea contractului de donație din 10 noiembrie 2006 încheiat între Ecaterina Alioșa și Elisaveta Guțanu, ca fiind nul.

Prin hotărârea din 7 iunie 2019 a Judecătorei Hîncești sediul Ialoveni, acțiunea a fost respinsă ca depusă peste termenul de prescripție extinctivă.

Prin decizia din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat critic argumentul reclamantului Andrei Alioșa precum că a aflat despre faptul că Ecaterina Alioșa i-a donat fiicei Elisaveta Guțanu o parte din bunul imobil care i-a aparținut, abia în vara anului 2015 luna iunie, or la 18 noiembrie 2006, Andrei Alioșa a primit în dar de la Ecaterina Alioșa casa de locuit din str. XXXXX or. XXXXX, înregistrându-și dreptul de proprietate la OCT Ialoveni, filiala ÎS „Cadastru” la 23 noiembrie 2006.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că anterior prin declarația din 1 august 2006, Andrei Alioșa a renunțat la moștenire după decesul tatălui, în favoarea mamei Ecaterina Alioșa, prin urmare, a cunoscut că singura proprietară a bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX din or. XXXXX str. XXXXX, este Ecaterina Alioșa.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au conchis că acțiunea este depusă peste termenul de prescripție extinctivă, deoarece termenul în interiorul căruia Andrei Alioșa putea să intenteze acțiunea privind declararea nulității absolute a contractului de donație din 10 noiembrie 2006, a început să curgă din anul 2006 - anul nașterii dreptului la acțiune, însă, s-a adresat cu o cerere în acest sens în anul 2015, încălcând termenul general, în interiorul căruia putea să-și apere dreptul încălcat, cu circa 9 ani, după expirarea acestuia.

La 14 ianuarie 2021, Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel a declarat recurs împotriva deciziei din 13 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au emis acte judecătorești neîntemeiate, incompatibile cu standardele legalității și temeiniciei unui act judecătorec, în rezultatul aplicării eronate a normelor de drept material și procedural, precum și din cauza neelucidării circumstanțelor pricinii.

A comunicat că potrivit certificatului de deces emis la 21 septembrie 2020 de Primăria sat. Cățeleni r-nul Hîncești, intimata Elisaveta Guțanu a decedat la XXXXX, în timpul examinării prezentei cauze.

Având în vedere prevederile art. 70 CPC, a considerat că instanța de apel urma să suspende examinarea cauzei civile în ordine de apel până la determinarea succesorului în drepturi procedurale ale defunctului.

Totodată, prima instanță și instanța de apel urmau să țină cont de faptul că acțiunea înaintată era posibilă a fi examinată și soluționată corect și legal doar pe fonul examinării integrale a tuturor circumstanțelor și argumentelor prezentate de către părți, inclusiv prin prisma raportului de expertiză grafologică.

A mai notat că semnăturile în toate actele contestate nu aparțin mamei sale Ecaterina Alioșa, care ere analfabetă, fapt confirmat anterior prin contractul de donație a terenului agricol, înregistrat cu nr. 3168, prin care la rubrica semnături a fost menționat că în numele Ecaterinei Alioșa a semnat Maria Buzu, dat fiind faptul că Ecaterina Alioșa este analfabetă, contractul menționat fiind legalizat la biroul notarului, respectiv este lovit de nulitate absolută, fiind imprescriptibil.

Astfel, declarația de deschiderea a succesiunii a fost semnată, simulându-se în acest sens persoana moștenitorului, întrucât materialele administrate și prezentate confirmă cu certitudine că actele contestate nu au fost semnate de către Ecaterina Alioșa, ci de o altă persoană.

Din cauza abuzurilor și omisiunilor primei instanțe, expertul judiciar în raportul de expertiză judiciară nr. 961-964 din 23 mai 2018 dosar nr. 2-212/16, a luat la bază și a comparat între ele mostre de semnături din declarația de acceptare a succesiunii din 25 iulie 2006, decizia cu privire la formarea bunului imobil din 16 octombrie 2006, contractul de executare a lucrărilor privind formarea bunului imobil din 16 octombrie 2006, semnăturile în registrul actelor notariale a notarului Oleg Chetreanu, semnăturile din planurile cadastrale eliberate de către OCT Hîncești la 26 octombrie 2006, semnătura din contractul de donație din 10 noiembrie 2006 autentificat de notarul Oleg Chetreanu cu nr. 5433.

De asemenea, de către prima instanță și instanța de apel a fost restituită neîntemeiat cererea de concretizare a cerințelor depusă de către el, prin care a solicitat atragerea în calitate de intervenienți a tuturor potențialilor succesori ai defunctei Ecaterina Alioșa (copiilor), precum și nulitate tuturor actelor falsificate în cadrul dosarului de succesiune, fiind suprimat de dreptul sau legitim de a solicita nulitatea unor acte frauduloase, încheiate cu concursul biroului notarial.

La 1 februarie 2021, în adresa lui Dumitru Guțanu și Elisavetei Guțanu a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Andrei Alioșa, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 215 vol. II), fiind recepționată la 4 februarie 2021, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 216, 217 vol. II).

La 25 februarie 2021, Dumitru Guțanu, reprezentat de avocatul Ludmila Armanu-Ghemu a depus referință la recursul declarat de Andrei Alioșa, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la 20 noiembrie 2020 la adresa electronică a reprezentantului recurentului, avocatului Petru Bălănel, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 193 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 ianuarie 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Andrei Alioșa, reprezentat de avocatul Petru Bălănel.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic